

ἐκ δὲ διδασκῶν. οὐ γὰρ οὐκ ἀπορροῦν εἰπεῖν
 αὐτὸν πολήμενον, οἷ τοσούτα χρήματα καὶ
 ἔκαστον ἐνιαυτὸν ἐκ τῆς χάριτος ὅτι δὲ εὐκρινόν-
 ται λαμβάνειν, οὐδ' ἀφ' ἧσων ἐκ τῆς πλο-
 υτείας διοικήσῃν πολλὰ δαπανᾶν. πεντε-
 λῶς γὰρ ἐλάττωται ἅπασαν ἀδύσκητον
 φάσιν. ἐκ ἡδὲ οὐκ ἐπεροφίτους οὕτω
 παλαιολογούμεν.

Κεφάλαιον κβ.

Εἰσφρονία δὲ ὄρεϊ λέγειν πᾶσι περὶ τοῦ
 ἐμῶν μὴ λέγειν, ἢ ἐν τοῖς ἐναντίοις ὀνό-
 μασι τὰ πρᾶγματα προσαρροβῆναι. εἴη δὲ
 ἐκ αὐτῆς τὸ ἄξιμα τοιοῦτον, ἐν τῷ ἀπὸ τῆς εἰ-
 ρηνῆσιν σωτῆρος ἀναμνηστικῶν· οὐδ' ἀ-
 δὲ ὄρεϊ δὲ λέγειν, ὅτι οὕτω ἡδὲ οἱ φάσκον-
 τες πολλὰ ἀγαθὰ πεποιθῆναι, πλεῖστον φεί-
 νονται τῶν πόλεων ἐκκατακουρηνῶν· ἡμεῖς
 δὲ οἱ οὕτω φασιν ἀχρεῖστοι εἶναι, τοῖσι
 πολλὰ καὶ βοουθήσονται, καὶ τοῖς δημοῖς οὐ-
 δὲ ἀδικουῦσι. τί ἡδὲ οὐκ ἐν προσωνύμῳ
 περὶ ἀξίως λέγονται σωτῆρος ἀναμνη-
 στικῶν, τοιοῦτον ὄρεϊ. τὸ δὲ ἐν τοῖς ἐναντίοις ὀ-
 νόμασι προσαρροβῆναι τὰ πρᾶγματα, πάλιν
 τοιοῦτον ὄρεϊ· οὕτω ἡδὲ οἱ χρῆσται πολλὰ φεί-
 νονται τοῖς συμμάχοις καὶ πεποιθῆναι
 ἡμεῖς δὲ οἱ φαῦλοι, ἀγαθῶν ἀπὸ τοῦ αἰπο-
 κτασθέντες. διὰ τοῦτον ἡδὲ οὕτω σωτῆρος
 ἀναμνηστικῶν, τῆς παλαιολογίας χρῆσθαι
 μὲν, καὶ ἀπὸ τῆς μετῶν καὶ ἀπὸ τῆς ὅλων
 λόγων τὰς τελευτάς.

Κεφάλαιον κγ.

Οὕτω δὲ ὄρεϊ ἀξίως λέγειν, καὶ τὰ μήκει
 τῆς λόγων ποιεῖν ὅπως ἀπὸ τοῦ ἐδέλοι,
 τῆς τοῦ διέξιμῳ πάλιν. ἀξίως ἡδὲ οὐκ λέγειν,
 ἐκ τοῦ τοῦ τῆς τόπου ὄρεϊ· ὅτι τὰ ἐνδυμῶ-
 νησιν λέγονται ὅλα, ἢ ἡμῶν, ὅπως τὸ ἡμῶν
 αὐτοῖς ὑπολαμβάνειν τοῖς ἀκούοντες. δεῖ
 ἢ καὶ γνώμας συμπραξαλαμβάνειν. χρῆ δὲ
 τοῦτον καὶ πάντα τὰ μέρη συγκαταλέγειν
 διδμᾶσθαι τοῖς λόγοις, καὶ μηδέποτε ὀ-
 μοῖον εἰς τὸ αὐτὸ πολλὰ πένεται· καὶ οὕτως
 ὁ λόγος ἀξίως φαίνεται μνησκῶν δὲ τοῖς
 λόγοις βελόμῳν δεῖ μερίζειν τὸ πρᾶγμα,
 καὶ ἐν ἑκάστῳ μέρει τὰ εἶδη οἷα τῆς ὄρεϊ ἢ φύ-
 σιν διατάσσειν, καὶ χρῆσται, καὶ εἶδη καὶ κοινή,
 καὶ τὰς πρᾶσας ἀπὸ τῆς ἐπισημασίας. αἷ ἢ καὶ
 ἐπιμακροτέρων ἐδέλοιμῳ ἢ λόγων ποιεῖν, δεῖ
 πολλοῖς ὀνόμασι πρὸς ἑκάστῳ χρῆσθαι. χρῆ ἢ πε-
 ρὶ μέρους ἕκαστον τῶν λόγων παλαιολογεῖν, καὶ τῶν
 παλαιολογῶν σωτῆρος ποιεῖσθαι. ἐν τῇ δὲ

haud soluant. Neque enim indigentes se
 dicere audeant, quippe qui tantum pecu-
 niarum ex hoc solo quotannis accepisse
 demonstrantur. Neque dixerint quidem,
 multum aris circa Rempubliam con-
 sumpsisse. Prorsus enim minores impen-
 sas, quam reliqui omnes insulani, pertule-
 re. Ex interrogationibus igitur hoc pacto
 tractabimus.

CAPVT XXII.

IRonia verò, quàm tū simulandi, tum dif-
 simulandi cauillationem vocamus, est
 cum aliud scimus, & aliud dicere simula-
 mus. Eius autem forma fit huiusmodi, vt
 in antè dictis breuiter commorando per-
 sistam: nequaquam verò dicere oportet,
 mea sententia, vt hi, qui multa se bona
 factitasse prædicant, malis plurimis ciui-
 tatem affecerint: nos verò, qui ab iis ingra-
 titudinis carpinur, & iis auxilio sæpe fue-
 rimus, & iniuriam nemini intulerimus.
 Cùm igitur aliquid simulamus omite-
 re, eo quòd breuiter dicimus, hoc pa-
 cto admonemus. Res verò contrariis no-
 minibus appellare ita fit. Hi quidem pro-
 bi viri multorum malorum socij extite-
 re, nos autem gnau plurimorum fuimus
 bonorum authores. Ex iis igitur breui-
 ter admonentes iterationibus vtetur, &
 circa singularum partium, & circa totius
 orationis exitum.

CAPVT XXIII.

VNde autem faceret dicendum, & pro-
 arbitrio orationis prolixitate vtend-
 um sit, rursus exponemus. Hic igitur face-
 ret dicendi locus est, si quidem commen-
 tationes totas, mediâsve dixerimus: ita vt
 quòd reliquum est medium auditores ip-
 si comprehendant, quo locis & senten-
 tiis vti conuenit. Opus est autem in totam
 orationem faceris hæcè dispartiamus, ver-
 bique commutemus. neque easdem sem-
 per in eandemque sententiam frequentes
 afferamus: & hoc pacto nostra comis ap-
 parebit oratio. Qui verò dicendi proli-
 xitate vti voluerit, opus est rem diuidat,
 & quæ qualibet in parte insint, quan-
 quam naturam sapiant, edoceat, eorū-
 que vsum omnem, tum proprium, tum
 communem, & ipsas causas enarret. Quòd
 si longiorem quoque voluerimus oratio-
 nem efficere pluribus nominibus, circa
 singula vtendum est, etisque singulis in
 orationis partibus iterandum, & itera-
 tionem ipsam paucis absoluedum: in fine

ἐν τῇ δὲ